

лезе да погледа на широко, че неможеше да търпи сѣнката на мъжа си.

IX

Следъ скарването между Царка и мъжа ѝ — тя почувствува, че нещо се скъса въ душата ѝ. То бѣше последната нишка, която я свързваше съ мъжа ѝ. Отъ този мигъ тя не можеше да понася присѣтствието на Петка. Ако той идваше въ къщи, тя слизаше на двора; когато приближаваше време за обѣдъ или вечеря, тя бързаше да се нахрани за да не седне съ него на софрата; случваше ли се да се присрещнатъ на прага, тя се отбиваше и се наричаше, че нещо търси около вратата — и избѣгваше допирането си до него. Уязвеното въ нейнитѣ гърди бѣ